

BJARTE BREITEIG OG TONJE TORNES (RED.)

Levende om døden

(Gyldendal)

Finnes det noe enklere enn å lage enn temabok om døden? Neppe. Finnes det noe vanskeligere enn å lage en om døden som er interessant og underholdende uten å bli

sentimental, kjip og flåsete? Det er dette Breiteig og Tornes, som er redaktører, intervjuere og bidragsytere, prøver på i denne boken.

Levende om døden følger opp de tidligere utgitte *Barfot* (om unge homofile) og *Det kreves mot for å stå opp her* (om ung idealisme). Som tidligere i serien er det en samling av ulike tekster, sjangere og forfattere som er resultatet.

Triste greier? Faktisk ikke. Det er rett og slett behagelig. Mye luft og fine bilder rammer inn nøkterne intervjuer med unge og overraskende normale folk som har opplevd døden close up på helt forskjellige måter. Det er her, i møte med disse ekte menneskene, boken står sterkest. Ellers finner vi Lars Ramslie, som av uforståelig grunn har fått lov til å øse ut av seg mye «stream of consciousness»-kortprosa, og det er også flere noveller av mer eller mindre kjente forfattere. Sammensuriet av fiksjon og fakta gjør at man til tider blir i tvil om hva som er hva, og går uheldigvis på de gode intervjuene løs. Breiteigs morsomme historie om den ferske likpleieren er likevel med på å gjøre dette til noe som aldri blir tungt og tradisjonelt.

Og alle som mener det er respektløst å gi en morder, en patolog og en gother like stor plass i samme bok, har ikke lest denne. Men det bør de.

Anne Gunn Halvorsen